

Søren Jensen: Som vi allerede har hørt, er det forslag til beslutning, vi nu har til behandling, en fortsættelse og en udvidelse af et lovforslag, som vi behandlede sidste år med henblik på sprøjtegiftes og hormonpræparaters skadelige virkning. I det udvalg, som fulgte på første behandling af det pågældende forslag, var alle parter enige om, at der var trukket meget vigtige og alvorlige problemer frem, og at vi burde følge dem med allerstørste opmærksomhed.

Nu er der så fremsat forslag om nedsættelse af en kommission, og det forslag, som er fremsat, går jo betydelig videre end det forslag, som vi havde til behandling for et års tid siden. Der er draget en række nye områder med ind, som vi allerede har hørt. Mit parti ser med velvilje på en undersøgelse af de nævnte forhold. Om vi skal nedsætte en kommission til at følge og undersøge forholdene, som det ærede medlem hr. Morten Lange har foreslået, eller vi skal være lidt tilbageholdende, som den højtærede minister synes at være, skal jeg ikke nu tage stilling til. Jeg synes i det hele taget, at det fremsatte forslag og de problemer, som det omfatter, rækker så langt og så vidt, at ingen af os er i stand til at overse det, og derfor er det naturligt, at vi, inden vi tager stilling til, om der skal nedsættes en kommission, får en grundig drøftelse af tingene i et udvalg.

De problemer, som er trukket frem, er jo ikke så enkle, som mange mennesker synes at ville gøre dem til. Det fremgår i øvrigt også af de undersøgelser, som er i gang i en række forskellige lande, og det fremgår ikke mindst af den uenighed, som synes at være blandt de såkaldte lærde, når der skal foretages en bedømmelse af de forskellige sprøjtegiftes og homonpræparaters farlighed med hensyn til restkvanta og bivirkninger i produkter, som har været sprøjtet. Det er mit indtryk, at vi her i landet, som den højtærede minister også før pegede på, har forsøgt at undersøge disse forhold, men vi er selvsagt ikke nået så langt, som det var ønskeligt. Vi har gennem giftnævnet og sundhedsstyrelsen undersøgt spørgsmålene med hensyn til restkoncentrationer og bivirkninger og derefter givet de forskrifter, vi i dag har, og de er for mig at se strengere end de forskrifter, som man har i vore nabolande. Men dermed er ikke sagt, at vi ikke

skal gå videre; det skal vi uden tvivl. Der har dog for mig at se været meget fanatisme og hysteri i den omtale og diskussion, som har været omkring disse problemer.

Vi må altså erkende, at der er peget på alvorlige problemer, problemer, som rækker så vidt, at ingen af os i øjeblikket er i stand til at overse dem. Vi er enige om, at en videre undersøgelse må ske, men der er så store produktions- og ernæringsmæssige problemer knyttet til de forhold, vi her drøfter, at den undersøgelse, som skal foretages, selvfølgelig også må omfatte disse ting.

Hvad angår forureningsproblemet, som har været draget ind i debatten, er det jo rigtigt, at der kan peges på mange ting; der er således peget på olietankene, der i løbet af en årrække begynder at blive gistne og utætte, og det kan allerede nu give bange anelser. Det ærede medlem hr. Børge Schmidt pegede for et øjeblik siden på støvplagen herinde i København, men det er jo noget, man kender også ude i provinsbyerne. På min hjemegn tror jeg jeg tør sige at vi kender den særdeles godt, hvor vi har et stort el-værk beliggende inde midt i byen; det sender så store kaskader af støv ud, hævdes det, at det afsættes i et lag, så man kan skrive både det ene og det andet på vinduer og på vindueskarmer. Vi kender det jo også omkring vore cementfabrikker. Man behøver bare at køre en tur ud omkring dem, så kan man jo se, at der ligger et tomtetykt lag støv på husene, på vejene og alt deromkring.

Der er altså problemer nok at tage fat på, men jeg kan ikke se andet, end at det er mest rimeligt, at alle de problemer, som her kan trækkes frem, bliver genstand for en drøftelse i et udvalg; og som jeg allerede har antydnet, er mit parti velvilligt indstillet over for en sådan drøftelse og vil med stor interesse følge den videre udvikling af disse ting.

Knud Bro: Næst efter spørgsmålet, om det er muligt for os at holde fred, er dette et af de spørgsmål, som er mest afgørende for menneskenes fremtid. Det konservative folkeparti vil med iver deltage i det udvalgsarbejde, som skal komme ud af de spørgsmål, der er rejst her, og vi understreger, at vi glæder os over, at denne sag er rejst, og at denne glæde skyldes så i dette tilfælde socia-